

[Hans Conrad Koefoed.]

ningsskyld fremkommer i sådanne tilfælde, almindelige bønder- og husmandsbrug som eksempler; men jeg har ingenlunde været ude efter en særlig beskyttelse for landbruget. Det, jeg har påpeget faren for og ment man skulle søge at undgå, er, at grundstigning, der alene er en følge af konjunkturstigning, belægges med grundstigningsskyld. Men er det rigtigt — det vil sige, er det i overensstemmelse med hele denne lovgivnings væsen — at søge dette undgået i visse tilfælde, må det være det i alle tilfælde.

Dette ændringsforslag under nr. 4 kan ikke forhindre, at der efter den 10. almindelige vurdering fremkommer grundstigningsskyld i stillestående provinsbyer og stationsbyer, hvor udstykningen i alt væsentligt var tilendebragt før 1932—36, da nul-punktet blev sat, men hvor grundbeløbene som regel ligger over 1 kr. pr. m². Som en mindelse om svundne tiders mærkværdigheder vil denne „falske“ grundstigningsskyld som „fikseret ældre grundstigning“ blive hængende på disse ejendomme, som næppe nogensinde senere — med den nye lovs konjunkturstigningsmetode anvendt — vil få anden grundstigningsskyld.

En sådan opdeling af ejendomme i en slags klasser — en tendens til det samme gør sig også gældende i ændringsforslaget under nr. 23 — uden logiske eller idémæssige grunde må meget stærkt beklages. Jeg er ikke bange for som min opfattelse at sige, at sådanne tendenser — det være sig under større eller mindre forhold — aldrig undgår at medvirke til nedbrydelse af folkestyrets anseelse.

Jeg må måske i denne forbindelse gøre opmærksom på en fejl i betænkningen. I betænkningen står der, at det mindretal, som jeg repræsenterer, subsidiært tiltræder ændringsforslaget. Man vil forstå, at det er en fejl, men jeg vil med det samme sige, at rigsdagens bureau ikke skal have noget ansvar for denne fejl. Rigsdagens bureau har nemlig haft meget besvær med udarbejdelsen af denne betænkning; det har været meget forsigtigt og har også henvendt sig til mig et par gange pr. telefon, mens jeg var hjemme. Jeg må altså tage skylden på mig for, at denne fejl er fremkommet i betænkningen. Vi kan nemlig ikke subsidiært stemme for den pågældende ændring, hvad der fremgår af, hvad jeg her har sagt, men må stemme imod den.

Som allerede sagt, har venstre under udvalgsbehandlingen medvirket positivt. Når vi alligevel heller ikke denne gang vil stemme for lovforslaget — medmindre vore ændringsforslag bliver vedtaget, hvad jeg ikke

tør håbe på — og altså ikke kan være med til at give lovforslaget så stærk en ballast af ansvarlighed, som det sikkert vil vise sig tiltrængt, er det netop, fordi vi gennem udvalgsbehandlingen har lært, at der i denne lovs virkninger endnu er tilbage uforudsete urimeligheder. Til imødegåelse deraf foreslår vi en almindelig lempelse af grundstigningsskyldens procentsatser — det har slet ikke noget at gøre med, om man vil levne noget til de såkaldte grundspekulanter eller ej, for som jeg allerede har nævnt, er det ikke al handel med jord, der falder ind under begrebet grundspekulation —, en lempelse af procentsatserne, nærmere betegnet derved, at vi ønsker 10 pct. fejlmarginstillægget bibeholdt og den afgiftspligtige grundstigning reduceret med to femtedele i stedet for med en femtedel. Herved mener vi navnlig, at der skulle være skabt økonomiske muligheder for, at også den private udstykning med tilhørende byggeri kan yde sit værdifulde bidrag i samfundsudviklingen.

Med hensyn til reduktionsbrøken, som vi altså foreslår sat til to femtedele, har vi under forsøgene på at opnå enighed i udvalget strakt os endnu „et blette nøk“, men altså uden resultat.

Disse to ændringsforslag under nr. 2 og nr. 5 er sammen med ændringsforslaget under nr. 3 — det drejer sig om konjunkturtillæg ved den 10. almindelige vurdering — og nr. 22, der medtager sommerhuse og kolonihaver under fritagelse og henstand, de vigtigste af vore ændringsforslag, som jeg på mit partis vegne anbefaler ærede medlemmer at stemme for. Bliver de forkastet, må jeg som sagt anbefale at stemme imod loven i dens helhed.

Mange havde måske ventet, at der om dette lovforslag var opnået enighed mellem flere partier, end tilfældet er. Når det ikke har kunnet ske, må årsagen være den, at denne lovgivnings betydning bedømmes ud fra forskellige synspunkter. For mig og mit parti har selve beskatningens højde ikke været afgørende. Som tidligere nævnt er provenuet jo så relativt lille og vil altid blive det.

For os har det været hovedsagen at nå frem til en lovgivning, der vel inddrog væsentlige dele af de samfundsskabte værdier, men som til hovedformål havde at modvirke en unaturlig tilbageholdelse af udstykningsmodne grunde og at beskytte den svage part i udstykningen, nemlig køberen. Til dette formål har vi ment det tilstrækkeligt at rette de meget betydelige mangler og fejl, den gamle lov var behæftet med, og så iøvrigt nøjes med en mindre forhøjelse af selve be-